

om, at han i Modsætning til sine Kolleger havde handlet paa den og den Maade, har jeg fundet det nødvendigt at fremsætte enkelte Oplysninger.

Niels Frederiksen: Jeg vil gøre den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) opmærksom paa, at det er ham og ikke mig, der er paa Vildspor. Paa Side 91 i Hvidbogen, staar der: „Efter at Sagen har været forelagt for den overordentlige Kommission af 8. August, har et Flertal i Kommissionen indstillet til Ministeriet“ efterfølgende, og i dette Flertal stod baade det ærede Medlem og jeg.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen): Til det ærede Medlem fra Lejre vil jeg sige, at det, som staar Side 91 i Hvidbogen, er en Meddelelse fra Indenrigsministeriet, som er udsendt gennem Ritzaus Bureau.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg blot sige: Det kan være rigtigt nok, at det er Kommissionen selv, der raader over sin Protokol, men den højtærede Minister har dog tilladt sig her at tiltage sig Raadighed over Protokollen, og det føler jeg mig brøstholden ved, thi den højtærede Minister vil jo sigte mig for, at jeg ikke er optraadt korrekt i Kommissionen. Men jeg mener tværtimod, at naar Protokollen offentliggøres og dermed mine Udtalelser, som de fremtræder i denne Protokol, vil det vise sig, at jeg har Ret. Jeg godkender alt, hvad der staar i denne Protokol; selv om det selvfølgelig ikke er saa udførligt, som jeg kunde ønske, det havde været, har jeg ikke en Snus at indvende imod dette Referat af mine Udtalelser. Jeg siger derfor: Lad os da faa dem frem, derved vil min Stilling indenfor Kommissionen blive klarlagt. Det er det, jeg ønsker, og det synes jeg, jeg er berettiget til at ønske og kræve og bede den højtærede Minister om Bistand til.

Niels Frederiksen: Jeg vil kun spørge den højtærede Ordfører (P. Th. Nielsen), om han bestemt benægter, at han under de Forhandlinger, der i Kommissionen førtes angaaende videre Indkøb af Korn fra Regeringens Side, med hele sin Energi har modsat sig dette paa det Tidspunkt, jeg her nævner.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen): Ja, det vil jeg absolut og bestemt benægte. Det har jeg aldrig

gjort. Jeg har aldrig modsat mig, at Regeringen opkøbte Korn og lod det oplagre, men jeg har modsat mig, at Regeringen overtog Kornhandelen paa den Maade, at den straks skulde lade Kornet gaa ud paa det aabne Marked og derved fuldstændig lammede den private Handel. (Afbrydelse af *Chr. Hansen*). Ja, vil man indføre Socialismen med det samme, saa vær saa god!

Formanden: Jeg skal her udsætte Mødet.

Det optages igen i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4⁵⁰.

Mødet genoptaget Kl. 7.

Formanden: Med Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand

Forslag til Lov om Tillægsbestemmelse til Arrestreglementet af 7. Maj 1846 B. § 12 og E. § 5,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved.

Nørskov: Som Repræsentant for en særlig rugdyrkende Egn tager jeg Ordet for at paavise, hvilket Tab der paaføres Landmændene i de midtjydske Egne ved Maksimalpris paa denne Kornsort. De midtjydske Jorder er nemlig i væsentlig Grad Sandjorder, og derfor er Rug og Rødfrugt de sikreste Afgrøder der, og det er da ogsaa almindeligt, at man der dyrker Rug to Gange i Rotationen. Høsten i Fjor gav langt under Middelhøst, og særlig gav Vaarsæden et lille Udbytte baade af Korn og Halm, og derfor er baade Mennesker og Dyr henviste til at leve af Rugen alene. Det følte derfor haardt, den Gang Fodringsforbudet kom, men det kom man over uden Klage, da alle erkendte de ekstraordinære Forhold, og at det først og fremmest gjaldt om at sikre Befolkningen det nødvendige Brødkorn. Men at Landmænd nu paa disse af Naturen stiftmoderligt behandlede Egne skal tvinges til at afhænde deres eneste virkelige Kornsort til en Pris, der ligger langt under den almindelige Handelspris,